

Vintermössa på

De coolaste i vinter har mössa, avslöjar Svenska moderådets VD Lotta Ahlvar i en artikel på morgonen.

Förvånad och lätt misstrogen snokar jag rätt på bortröjda vindslådan. Rotar fram en gammal mössa avsedd för Myrorna och kollar gartrasslet i spegeln.

Grymt snygg.

Nästintill obetalbar.

Och här har man flängt runt i varena affär för att bli rätt. När det ligger gratis bråte i klädkammaren.

Ner i lådan igen. Hittar morfars pälsmössa, toppluvan från mellanstadiet och något rastaliknande rött. Inser att jag har en ovärderlig skatt på armlängds avstånd.

Cool som en djurrättsaktivist ger jag mig ut på stan, och en knapp halvtimme senare har jag nosat upp en av de oupplysta; en blåfnasig kompis fastfrusen vid en stolpe. Stupad på sin post, nära Fågelsången och räddningen.

–V-vågra m-mö-mössa..., väser han mellan blåstela läppar.

Det är hårt att vara en tvättakta generation X.

Jag ler mildt överseende och bänder loss honom, befriande glömsk att jag delat misären två timmar tidigare.

Men är man nybliven besserwisser så är man.

När jag knölat in honom på caféet kommer det ljud.

–För fåfång, pressar han fram och pekar mot huvudet.

Istapparna i håret klonkar och små, små droppar vatten smyger ner på bordet.

–Sabbar håret, får han ur sig efter några giriga klunkar latte.

För så var det. Cool på 80-talet var lika med sprej och tuperat hår. Syntpop och hängande snedlugg. En fullständigt omöjlig kombination med mössa.

En fullständigt omöjlig kombination över huvud taget.

Idag råder andra värden; nu har alla mössa, och då menar jag ALLA.

Att han inte fattar.

Jag suckar åt enfalden.

Förresten gäller det livet, termometern visar minus sjutton och människan är mösslös.

Här krävs extraordinära insatser.

–Mössor är hett, försöker jag.

–Men jag ser ju ut som Toker i de sju dvärgarna. Nog för att han är en spännande kille, men inte är han någon läckerbit i mössa.

–Du ska inte vara någon läckerbit, du ska vara ful, muntrar jag upp. Det är det senaste. Riktigt, erbarmligt ful. Dessutom blir du intressantare om man ser hela bilden. Grym som en gud ena dagen, ful som en trädgårdstomte nästa.

Han ser skeptiskt på mig.

Jag tystnar. Inser vad jag just sagt.

Att det är kul att vara ful. Kul med människor som bjussar på sig själva. Som törs ge hela bilden, personligheten, i ett komplett paket. Rubb som stubb.

(Yes! Mogen till sist, anno 2004).

Så dra ner mössan, stay cool. Fulast i vinter vinner.

Kristina Tilvemo